

Sygn. akt II C 1449/11

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi II Wydział Cywilny

Przewodniczący SSO Adam Kmiecik

Protokolant Monika Bartos

po rozpoznaniu w dniu 21 października 2014 roku w Łodzi

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko M. G. (1), J. P., K. R.

o zapłatę

1. Uchyła nakaz zapłaty Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 24 sierpnia 2014 roku sygn. akt II Nc 140/11 w części dotyczącej kwoty 11.000 (jedenaście tysięcy) złotych z odsetkami i w tym zakresie umarza postępowanie a także w części dotyczącej kwoty 2.328,24 (dwa tysiące trzysta dwadzieścia osiem 24/100) złotych z odsetkami i w tej części oddala powództwo;
2. Uchyła postanowienie o kosztach, zawarte w nakazie zapłaty w całości;
3. Zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powódki tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 6.313,90 (sześć tysięcy trzysta trzynaście 90/100) złotych w tym 3.132 (trzy tysiące sto trzydzieści dwa) złote tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
4. Utrzymuje w mocy nakaz zapłaty w pozostałej części.

Sygn. akt II C 1449/11

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 28 lipca 2011 roku Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym poprzez nakazanie pozwanym M. P., J. P., K. R., aby zapłacili solidarnie - z weksla - na rzecz powoda kwoty 102.331,86 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że pozwani M. P. i J. P. świadczyli na rzecz powoda usługi pośrednictwa ubezpieczeniowego i inkasowali w jego imieniu kwoty pieniężne z tytułu składek opłacanych przez kontrahentów powoda. Z uwagi na to, że pozwani nie rozliczyli się z pobranych składek w okresie od stycznia, lutego, września i grudnia 2010 roku oraz stycznia, lutego, kwietnia 2011 roku powód skorzystał z zabezpieczenia i wypełnił weksel na kwotę 102.331,86 zł, obejmującą należność główną oraz odsetki naliczone na dzień wystawienia weksla w wysokości 5.069,29 zł. Wekslem został poręczony przez K. R..

/pozew k. 2/

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym w dniu 24 sierpnia 2011 roku, sygn. akt II Nc 140/11, Sąd Okręgowy w Łodzi nakazał pozwanym M. P., J. P., K. R., aby zapłacili solidarnie Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

kwotę 102.331,86 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 29 lipca 2011 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 4.897 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w terminie dwóch tygodni od otrzymania nakazu, albo w tym samym terminie złożyli zarzuty.

/nakaz zapłaty k. 63/

W zarzutach od w/w nakazu zapłaty pozwani wnieśli o jego uchylenie, oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na ich rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty.

W uzasadnieniu zarzutów pozwani wskazali, że jedynie M. P. świadczyła na rzecz powoda usługi pośrednictwa ubezpieczeniowego, a pozostali pozwani mieli być jedynie poręczycielami wekslowymi. Ponadto nie jest prawdą, że pozwana nie rozliczyła się z pobranych składek pobranych w okresie wskazanym przez powoda. Pozwani zakwestionowali rozliczenia dokonywane przez powoda jako błędne i niezgodne z dokumentacją agenta. Ponadto podniesiono, że pozew został oparty o niewłaściwie wypełniony weksel, który został złożony jako zabezpieczenie zawartej umowy.

/zarzuty k. 68-70/

Postanowieniem z dnia 12 października 2011 roku, sygn. akt II C 1449/11, Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił wniosek pozwanych o wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Okręgowy w Łodzi w dniu 24 sierpnia 2011 roku.

/postanowienie k. 156-157/

Na skutek zaskarżenia przez pozwanych powyższego postanowienia, Sąd Apelacyjny w Łodzi postanowieniem z dnia 14 grudnia 2011 roku zmienił postanowienie Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 12 października 2011 roku w ten sposób, że wstrzymał wykonanie nakazu zapłaty Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 24 sierpnia 2011 roku wydanego w sprawie II Nc 140/11.

/postanowienie k. 189-190/

W piśmie z dnia 27 grudnia 2011 roku w związku z zapłatą przez pozwaną M. P. kwoty 11.000 zł, powód cofnął powództwo w zakresie kwoty 11.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami, wnosząc o:

1. utrzymanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym w zakresie kwoty 91.331,86 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz w zakresie kosztów procesu;
2. uchylenie nakazu zapłaty w zakresie kwoty 11.000 zł oraz umorzenie postępowania w tym zakresie.

/pismo z 27.12.2011 r. k. 196/

Na rozprawie w dniu 19 marca 2013 roku pozwana M. P. oświadczyła, że obecnie jej nazwisko to (...).

/protokół rozprawy k. 450-451/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana M. P. (obecnie (...)) od 8 kwietnia 2003 roku świadczyła na rzecz Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. usługę pośrednictwa ubezpieczeniowego.

Pozwana inkasowała na rzecz powoda kwoty pieniężne z tytułu składek opłaconych przez kontrahentów Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W..

Mocą zawartego aneksu do umowy w dniu 31 marca 2009 roku (...) S.A. powierzyła M. G. (1) upoważnienie do zawierania umów ubezpieczenia w imieniu i na rzecz (...) S.A. na podstawie pełnomocnictwa.

Pomiędzy stronami umowy, w zależności od potrzeb, były zawierane kolejne aneksy do umów.

/aneks do umowy agencyjnej nr (...) k. 23-30, załączniki do umowy k. 55, 57-58, 60, ogólne warunki zawierania umów agencyjnych k. 31-51, pełnomocnictwo k. 59/

W ramach rozliczenia wzajemnych należności stron umowy agencyjnej za dany okres rozliczeniowy agent zobowiązany był do rozliczenia się z (...) S.A. z czynności agencyjnych dokonanych w danym okresie rozliczenia, w szczególności z zawartych umów ubezpieczenia (§ 8 ust. 1 owu)/

/ogólne warunki zawierania umów agencyjnych k. 31-51/

Stanowiące integralną część umowy ogólne warunki zawierania umów agencyjnych przez (...) S.A. z agentami ubezpieczeniowymi określały szczegółowy zakres obowiązków stron i przewidywały złożenie przez agenta zabezpieczeń finansowych min. w postaci weksla in blanco, przy czym (...) S.A. mógł zobowiązać również agenta do awalowania w/w weksla przez osoby trzecie.

Jednocześnie zastrzeżono, że (...) S.A. upoważniona jest do realizacji złożonych przez agenta zabezpieczeń w przypadku, gdy na skutek działań lub zaniechań agenta towarzystwo ubezpieczeń poniesie szkodę, bądź działanie, czy zaniechanie agenta będzie powodowało odpowiedzialność (...) S.A. wobec osób trzecich.

Strony postanowiły, że w przypadku rozwiązania lub wygaśnięcia umowy (...) S.A. zwolni ustanowione zabezpieczenie finansowe w terminie 12 miesięcy od daty rozwiązania umowy lub wygaśnięcia umowy i spełnienia przez agenta warunków rozliczeń z tytułu zaciągniętych zobowiązań (§ 29 owu).

/ogólne warunki zawierania umów agencyjnych k. 31-51/

W trakcie umowy agencyjnej powodowa spółka przysyłała pozwanej co miesiąc zestawienie prowizyjne, tzn. karty pracy, z których wynikało, jakie polisy zostały zatwierdzone i za jakie okresy została wypłacona prowizja.

/zeznania pozwanej M. G. (1) protokół rozprawy z 21.10.2014r. – k. 567 – adnotacja 00:01:39/

Pozwana M. G. (1) prowadziła z powodem korespondencję mailową w sprawie ustalenie salda jej zadłużenia.

/korespondencja mailowa k. 79, 81-82/

Czasami zdarzało się, że pieniądze pobrane od klienta nie były wpłacane do końca danego miesiąca, a część pieniędzy wpłacano już w następnym miesiącu. W takim przypadku w jednym miesiącu księgowano brak pieniędzy w całości, a w drugim miesiącu nadpłatę. Taki system rozliczenia w powodowej spółce funkcjonował do 2009 roku. Od tego czasu pieniądze były księgowane za miesiąc, za który zostały wpłacone.

/zeznania świadka U. M. k. 497-498, zeznania pozwanej M. G. (1) protokół rozprawy z 21.10.2014r. – k. 567 – adnotacja 00:01:39/

U. M., która świadczyła na rzecz (...) S.A. z siedzibą w W. usługę pośrednictwa ubezpieczeniowego od 1989 roku, nie miała problemu z rozliczaniem polis, powodowa spółka nie domagała się od niej jako agenta wpłaty z tytułu zaległości z tego względu, że wpłata była zaksięgowana w następnym miesiącu.

/zeznania świadka U. M. k. 497-498/

Z uwagi na brak wpłat z tytułu pobranych składek przez pozwaną M. G. (1) w styczniu, lutym, wrześniu i grudniu 2010 roku oraz styczniu, lutym, kwietniu 2011 roku powód skorzystał z zabezpieczenia i wypełnił weksel własny bez protestu na kwotę 102.331,86 zł.

Weksel został wystawiony przez M. P. (obecnie (...)), a poręczony przez J. P. i K. R..

/kserokopia weksla k. 11, zeznania pozwanej M. G. (1) protokół rozprawy z 21.10.2014r. – k. 567 – adnotacja 00:01:39/

K. R. jest matką M. G. (1), a J. P. był mężem M. G. (1) chwili udzielania poręczenia wekslowego.

Pozwani K. R. i J. P. nie prowadzili z M. G. (1) działalności gospodarczej.

/zeznania pozwanej M. G. (1) protokół rozprawy z 21.10.2014r. – k. 567 – adnotacja 00:01:39/

Po rozwiązaniu w 2011 roku umowy agencyjnej pozwana M. G. (1) wpłaciła na rzecz powodowej spółki kwotę 11.000 zł tytułem wpłaty, jakie powinna dokonać na rzecz (...) S.A.

/zeznania pozwanej M. G. (1) protokół rozprawy z 21.10.2014r. – k. 567 – adnotacja 00:01:39/

Zadłużenie pozwanej M. G. (1) za styczeń, luty, wrzesień i grudzień 2010 roku oraz styczeń, luty, kwiecień 2011 roku z tytułu inkasa składek wynosi 84.362,79 zł, natomiast z tytułu odsetek za zwłokę w zapłacie składek 4.640,86 zł.

Łączne rzeczywiste zadłużenia pozwanej M. G. (1) wynosi 89.003,65 zł.

/pisemna opinia biegłego z zakresu rachunkowości T. Ż. k. 205-212 wraz z ustną opinią uzupełniającą k. 450v-451/

W trakcie obowiązywania między stronami umowy agencyjnej powodowe towarzystwo ubezpieczeń stosowało zasadę polegającą na tym, że jeśli na przelewie wykonanym przez pozwaną było precyzyjne określone, do jakiego okresu należy zaliczyć wpłatę, to stosowano się do tego. W przypadku gdy nie było precyzyjnie określonego terminu, wpłatę zaliczano do najstarszej zaległości. Taka zasada jest powszechnie stosowana w obrocie gospodarczym. W razie gdy występują niedopłaty, to w momencie dokonania wpłaty zarachowuje się ją, pomniejszając tym samym najstarsze zadłużenie o dokonywane wpłaty bez określenia.

/ustna opinia uzupełniająca biegłego z zakresu rachunkowości T. Ż. k. 450v-451/

Pismem wysłanym w dniu 8 lipca 2011 roku powód wezwał pozwanych do solidarnej zapłaty kwoty 102.331,86 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19 lipca 2011 roku z tytułu pobranych i nierozliczonych przez M. P. składek w okresie stycznia, lutego, września i grudnia 2010 roku oraz stycznia, lutego i kwietnia 2011 roku.

/wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania – k. 10/

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, Sąd oparł się na powołanych dowodach z dokumentów, zeznaniach świadka U. M. oraz pozwanej M. G. (1).

Wydaną przez biegłą z zakresu rachunkowości opinię Sąd uznał za rzetelną i wyjaśniającą wszystkie konieczne do rozstrzygnięcia kwestie. Została ona wykonana zgodnie z tezami dowodowymi w oparciu o analizę akt sprawy, zaś wszelkie zgłaszane przez pozwaną wątpliwości zostały wyjaśnione w ustnej opinii uzupełniającej złożonej na rozprawie. Biegła w wyniku analizy danych przedstawionych przez pozwaną M. G. (2) stwierdziła rozbieżności między danymi agenta a zaksięgowanym inkasem przez (...) S.A., które wynikają z nieterminowego przekazywania rozliczeń przez pozwaną do Zespołu (...). Ponadto analiza dokonanych wpłat przez pozwaną oraz należnych kwot prowizji zarachowanych przez powodowe towarzystwo ubezpieczeń wykazała, że nie wszystkie wpłaty, na które powołuje się pośrednik zostały zaliczone do windykowanego okresu (k. 208). Z powyższy względów Sąd uznał za niewiarygodne

zeznania pozwanej M. G. (2), że rozliczyła się z powodem ze wszystkich pobranych w trakcie obowiązywania umowy agencyjnej składek.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zarzuty pozwanej zasługują na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 101 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 roku prawo wekslowe (Dz. U. z 1936 r., Nr 37, poz. 282) weksel własny musi zawierać:

- nazwę „weksel” w samym tekście dokumentu w języku w jakim go wystawiono;
- przyrzeczenie bezwarunkowe zapłacenia oznaczonej sumy pieniężnej;
- oznaczenie terminu płatności;
- oznaczenie miejsca płatności;
- nazwisko osoby, na której rzecz lub zlecenie zapłata ma być dokonana;
- oznaczenie daty i miejsca wystawienia weksla oraz podpis wystawcy weksla.

Wszystkie wymienione wyżej cechy musi posiadać wypełniony weksel własny, a więc wyrażający zobowiązanie wystawcy do zapłaty określonej sumy pieniężnej. Niemniej jednak, zgodnie z delegacją zawartą w art. 103 prawa wekslowego, do tego rodzaju weksla stosuje się oznaczone przepisy dotyczące weksla trasowanego, a w tym między innymi o wekslu in blanco.

Weksel in blanco to weksel niepełny w chwili wystawienia. Jest to więc taki weksel, któremu brak wszystkich lub niektórych istotnych cech weksla, a co do którego istnieje porozumienie między wystawcą weksla, a osobą, której wystawca wręczył weksel do późniejszego uzupełnienia. W chwili wręczenia innej osobie weksel taki musi zawierać co najmniej podpis wystawcy. Wszystkie inne elementy mogą zostać uzupełnione przez aktualnego posiadacza weksla. Do weksla in blanco może być dołączone porozumienie wekslowe, najczęściej nazywane deklaracją wekslową, w której zawarte są warunki wypełnienia weksla. Najsilniejszą funkcją weksli in blanco jest ich funkcja gwarancyjna, gdyż przede wszystkim wystawiany jest na zabezpieczenie roszczeń jednej ze stron określonego stosunku prawnego, zarówno istniejących w chwili wystawienia weksla, jak i mogących powstać później.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 roku prawo wekslowe jeżeli weksel, niepełny w chwili wystawienia, uzupełniony został niezgodnie z zawartym porozumieniem, nie można wobec posiadacza zasłaniać się zarzutem, że nie zastosowano się do tego porozumienia, chyba że posiadacz nabył weksel w złej wierze albo przy nabyciu dopuścił się rażącego niedbalstwa. Rozpoznając zarzuty od nakazu zapłaty wydanego na podstawie weksla, sąd może uwzględnić tzw. stosunek podstawowy, nie ma jednak obowiązku działać w tym zakresie z urzędu (wyrok SN z dnia 24 października 2000 roku, sygn. akt V CKN 136/00, opubl. w OSNC 2001/6/89). Ciężar dowodu w tym zakresie spoczywa na dłużniku wekslowym. Innymi słowy, Sąd rozpoznający takie zarzuty opiera się wyłącznie na tym, co zostało dostarczone przez stronę, a która będąc zainteresowana wzruszeniem zobowiązania wynikającego z weksla, winna przedstawić na tę okoliczność wszelkie dowody, nie ograniczając się wyłącznie do swoich nieudokumentowanych twierdzeń.

W przedmiotowym postępowaniu pozwani kwestionowali podstawę zobowiązania – weksla jako wystawionego niezgodnie z przepisami, umową oraz deklaracją wekslową. Ogólne warunki zawierania umów agencyjnych przez (...) S.A. przewidywały złożenie przez agenta zabezpieczeń finansowych w postaci weksla in blanco. M. G. (1) wystawiła weksel własny in blanco, który został poręczony przez J. P. i K. R., natomiast powodowe towarzystwo wypełniło ten weksel. Postępowanie dowodowe przeprowadzone w niniejszej sprawie nie potwierdziło zarzutów pozwanych. Wystawiony przez pozwaną M. G. (1) weksel in blanco zawierał podpis wystawcy złożony w zamiarze

zaciągnięcia zobowiązania wekslowego, co wystarczy do skutecznego wystawienia weksła własnego in blanco. Należy bowiem podkreślić, że z chwilą wystawienia weksła in blanco i wręczenia go wierzycielowi następuje zawarcie porozumienia między wystawcą weksła lub akceptantem, a osobą, której ten weksel zostaje wręczony określające sposób jego uzupełnienia. Porozumienie takie jest umową zawieraną pomiędzy odbiorcą weksła a wystawcą weksła lub akceptantem, do której stosuje się przepisy kodeksu cywilnego. W przypadku, gdy weksel in blanco jest poręczany, umowę zawiera także poręczyciel wekslowy. Jeżeli dłużnik wekslowy wydał weksel in blanco bez żadnych wskazówek co do jego wypełnienia, domniemywa się, że zaufał uczciwości wierzyciela i bez zastrzeżeń zgadza się na wypełnienie weksła przez tego ostatniego (wyrok SN z dnia 28 maja 1998 r., III CKN 531/97, Pr. Gosp. 1999, nr 2, s. 11). Artykuł 10 prawa wekslowego nie wymaga żadnej szczególnej formy takiego porozumienia wekslowego. Może być więc ono zarówno pisemne, jak i ustne, może zostać osiągnięte w sposób wyraźny lub dorozumiany (tak orzeczenia SN: z dnia 28 maja 1998 r., III CKN 531/97, OSN 1999, nr 1, poz. 13; z 23 października 2001 r., I CKN 19/01, LEX nr 52712; wyrok SA w Warszawie z dnia 19 listopada 1999 r., I ACa 775/99, OSA 2001, z. 7–8, poz. 37). Pisemne porozumienie nie jest koniecznym warunkiem ważności uzupełnionego weksła.

Wobec powyższego Sąd uznał, że weksel własny in banco wystawiony przez pozwaną jako zabezpieczenie zawartej umowy agencyjnej został uzupełniony zgodnie z przepisami i ogólnymi warunkami zawierania umów agencyjnych. Jednakże kwota zadłużenia w wysokości 102.331,86 zł określona przez (...) S.A. nie odpowiada rzeczywistemu zadłużeniu pozwanej M. G. (1). W ślad za opinią biegłego z zakresu rachunkowości Sąd przyjął, że pozwana nie rozliczyła się ze stroną powodową w styczniu, lutym, wrześniu i grudniu 2010 roku oraz styczniu, lutym, kwietniu 2011 roku z tytułu inkasa składek opłacanych przez kontrahentów (...) S.A. (wraz z odsetkami za zwłokę w zapłacie składek) na łączną kwotę 89.003,65 zł.

Zobowiązanie pozwanych J. P. i K. R. wynika z faktu udzielenia przez nich poręczenia na wekslu.

Na podstawie art. 30 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 roku prawo wekslowe (Dz.U. z 1936 r., Nr 37, poz. 282 ze zm.) zapłatę weksła można zabezpieczyć poręczeniem wekslowym (aval) co do całości sumy wekslowej lub co do jej części. Poręczenie może dać osoba trzecia lub nawet osoba podpisana na wekslu. Stosownie zaś do treści art. 32 zd. 1 w/w ustawy, poręczyciel wekslowy odpowiada tak samo, jak ten, za kogo poręczył.

Poręczenie wekslowe polega więc na przyjęciu odpowiedzialności wekslowej za dług osoby podpisanej na wekslu. Nie zabezpiecza natomiast wywiązania się z umowy, w związku z którą został wystawiony weksel lub zostało udzielone poręczenie wekslowe. Oznacza to, iż poręczenie wekslowe jest zobowiązaniem abstrakcyjnym, niezależnym od umowy łączącej poręczyciela z osobą, za którą poręcza, ani od tego, czy umowa taka istnieje.

Zobowiązanie poręczyciela wekslowego (awalisty) jest zawsze zobowiązaniem wekslowym, które cechuje się abstrakcyjnością i bezwarunkowością, zaś jego byt zależy nie od istnienia wierzytelności, którą poręcza, a od podpisu poręczyciela na wekslu oraz prawidłowości wypełnienia weksła in blanco (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 1998 roku, sygn. akt I CKN 575/97, LEX 518105).

W niniejszej sprawie bezspornym jest, iż M. G. (1) zawarła ze stroną powodową umowę agencyjną oraz, że zabezpieczeniem jej wykonania był weksel gwarancyjny in blanco poręczony przez pozwanych J. P. i K. R.. Zobowiązanie pozwanych wynikające z przedstawionego weksła jest ważne, zaś weksel wypełniony prawidłowo. Wobec faktu, iż należność w wysokości 89.003,65 zł przysługująca (...) S.A. nie została uregulowana przez M. G. (1), należało uznać żądanie pozwu za uzasadnione w zakresie tej kwoty.

Weksel, którego dotyczy postępowanie zawierał oznaczoną datę płatności. Dłużnicy wekslowi zostali wezwani do zapłaty, a w wezwaniu oznaczono termin płatności. Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Skoro pozwani nie spełnili w terminie zobowiązania z weksła, byli w opóźnieniu. Wszyscy dłużnicy zostali wezwani do

zapłaty na początku lipca 2011 roku, zaś powód żąda zapłaty odsetek od daty wytoczenia powództwa. Dlatego odsetki ustawowe zasądzone zostały od dnia 29 lipca 2011 roku.

Z związku z cofnięciem przez stronę powodową powództwa w zakresie kwoty 11.000 zł, Sąd – na podstawie art. 355 k.p.c. w zw. z art. 203 k.p.c. - umorzył postępowanie.

Mając na uwadze powyższe rozważania, zgodnie z art. 496 k.p.c. Sąd uchylił nakaz zapłaty Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 24 sierpnia 2014 roku o sygn. akt II Nc 140/11 w części dotyczącej kwoty 11.000 zł z odsetkami i w tym zakresie umorzył postępowanie, a także w części dotyczącej kwoty 2.328,24 zł z odsetkami i w tej części oddalił powództwo. W zakresie kwoty 89.003,65 zł nakaz zapłaty został utrzymany w mocy.

W oparciu o treść art. 496 k.p.c. Sąd uchylił postanowienie o kosztach zawarte w nakazie zapłaty w całości i zgodnie z art. 100 k.p.c. zasądził od pozwanych na rzecz strony powodowej kwotę 6.313,90 zł, w tym 3.132 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego ustalonych w oparciu o § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013, poz. 461).